Rodna Gruda

Slovenska in argentinska identiteta jo dopolnjujeta

The Slovenian and Argentine Identities Complement Her

Objavljeno dne/Published on: 02.11.2013
Avtor članka/Article Author: Besedilo in foto: mag. Darja Zorko Mencin

Kot predstavnica druge generacije je Rosa Angela Polh ponosna, da jo kot osebnost zaznamuje dejstvo, da ima dvoje korenin: slovenske in argentinske, ki se med seboj močno prepletajo in dopolnjujejo. V argentinskih odvetniških krogih je poznana kot ugledna odvetnica, ki je vabljena na različne prestižne kongrese, kjer podaja svoje izjemno znanje, pridobljeno pri dolgoletnem delu in odvetniški "kilometrini". Človek ne more verjeti, da ji tudi slovenska beseda "teče kot po maslu", saj je bila rojena v mestu Rosario v Argentini.

Rosa Angela Polh, the representative of the second generation, is proud of her Slovenian and Argentine roots that are immensely intertwined and complement one another. Among the Argentine lawyers she is known as a reputable lawyer and is often invited to various prestigious congresses, where she shares the exceptional knowledge that she has acquired over the years she has spent working as a lawyer. One cannot believe that she is also good at the Slovenian language, considering she was born in Rosario, Argentina.

Rosa Angela Polh ima največ poklicnih izkušenj na področju socialne varnosti, natančneje, je strokovnjakinja za postopke uveljavljanja pravice do pokojnine in drugih socialnih pravic.

Mladostna leta in družina

Oče Lorenzo Polh je bil leta 1905 rojen v vasi Klenik blizu Pivke, mama Angela Zrimšek pa 1915. v Veliki Pristavi. V obdobju med obema svetovnima vojnama je bilo to območje pod italijansko oblastjo. Njen oče je prišel v Argentino že leta 1928, mama devet let pozneje. Zato njena družina pripada "stari generaciji emigracije". V tem času je bil val izseljevanja iz ekonomskih razlogov, vendar je bilo to izseljevanje tudi politično, kot posledica italijanskega političnega preganjanja. Spominja se zgodbe mame, ki je obiskovala osnovno šolo v italijanskem jeziku, kjer italijanski učitelji niso pustili uporabljati slovenskega maternega jezika, še več, kruto so kaznovali otroke, ki so si upali spregovoriti slovensko. Pripoveduje, da je odraščala v tipičnem slovenskem okolju na argentinskih tleh, kjer so ohranjali slovenske navade in tradicijo. Zanimivo je, da je bila slovenščina njen prvi jezik sporazumevanja, preden se je naučila špansko. Njena hiša je vedno odprta za "rojake" Slovence in njihove družine.

Poklicna pot

Najprej je študirala na državni srednji šoli v Rosariu, kjer je postala učiteljica, in nato na Pravni fakulteti na Univerzi Rosario, kjer je pridobila naziv odvetnika. od leta 1974 je izredna profesorica katedre za pravne zadeve na nacionalni pravni fakulteti Rosario. Največ poklicnih izkušenj ima na področju socialne varnosti, natančneje, je strokovnjakinja za postopke uveljavljanja pravice do pokojnine in drugih socialnih pravic. Na svoji poklicni poti je sprva delala v zasebnem sektorju in nato v državni upravi. V letu 1980 se je zaposlila kot svetovalka odvetnica v ustanovi, ki se je imenovala Nacionalna pokojninska uprava (DNRP), danes pa je to ANSES (Nacionalna uprava za socialno varnost), kjer dela kot vodja pravnega oddelka.

Splošni javnosti pravzaprav ni znano, da je prav Rosa Polh imela čast sodelovati z ministrstvom za delo in socialno varnost v Argentini, ko so pripravljali državne pogodbe o vzajemnosti med Argentino in Slovenijo, ki se nanaša na uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja v obdobju upokojitve. Ves čas se zavzema za upoštevanje socialne varnosti kot temeljne človekove pravice in uresničevanje politike vključevanja. Zato ni čudno, da v njeni

pisarni, kjer je množica knjig in pravniških spisov, telefoni zvonijo neprestano, dela ji nikakor ne zmanjka. Skoraj nemogoče je prešteti vse odvetniške primere, pri katerih je sodelovala, prav tako je število ur predavanj na univerzi ogromno, saj je že skoraj 40 let profesorica na pravni fakulteti.

Slovenska skupnost v mestu Rosariu

Mnogo let je aktivna članica slovenskega društva Triglav, ki je bilo ustanovljeno davnega leta 1930. Ustanovitelji so bili slovenski rojaki, ki so prišli v Argentino predvsem iz Primorske regije. Nekaj članov se je pridružilo po drugi svetovni vojni.

Sedaj imajo kar 230 članov, ki zavzeto uresničujejo ohranjanje poslanstva matične domovine in razvijajo kulturno dediščino. Rosa poudarja, da imajo kar dve folklorni skupini, Mavrico in Vesel slovenski duh. Kot pravi: "Bistveno je, da v tem društvu ni razlik med starejšo in mlajšo generacijo, vsem je skupno, da so neizmerno ponosni na slovenske korenine in domovino prednikov. Tukaj je prostor za prijetno druženje otrok, vnukov in pravnukov." Še posebej jo veseli, da ima mlada generacija veliko stikov s sovrstniki prek svetovnega spleta in tako razdalje postajajo vse manjše. Brez dvoma je med najbolj aktivnimi in izkušenimi člani, opravlja naloge podpredsednice in kulturnega referenta. Vodi tečaje slovenščine, ki jim pravijo ABC po slovensko, in tečaje za odrasle udeležence, ki imajo višji nivo znanja jezika.

Kulturna dejavnost

Kulturna dejavnost se osredotoča na druženje ob različnih priložnostih, kot je praznovanje državnih praznikov v Argentini in Sloveniji, redno gostijo obiskovalce iz Slovenije, na primer pesnike, pisatelje, glasbenike, ki izvajajo predavanja, konference, nastope. Po njeni oceni gre za plodno kulturno izmenjavo na mnogih področjih. Sodelujejo na eni od najpomembnejših kulturnih prireditev mesta "Praznik različnih nacionalnih skupnosti". Te dejavnosti dajejo dodaten smisel življenju vsakega posameznika, dobri rezultati pa energijo za nadaljevanje dela.

Povezanost s Slovenijo

Rosa Angela Polh je prvič obiskala Slovenijo leta 1987, takrat je bila v vlogi podpredsednice organizacije APYA, jugoslovanskega profesionalnega združenja. Ob tej priložnosti je bila uradna zastopnica pravne fakultete na univerzi v Rosario, kjer so se pogovarjali o izmenjavi s Pravno fakulteto Univerze v Ljubljani. Iz intervjujev s kolegi o pokojninski problematiki je lahko dobila vpogled v aktivnosti, ki so se izvajale na slovenskem prostoru. Še danes se spominja tople dobrodošlice v Slovenski Izseljenski matici. Prvi obisk je bil zanjo zelo čustven, saj je dejansko spoznavala na primer lokacijo domače hiše, drevesa, sosede, o katerih je vedela samo iz pripovedovanja svojih staršev. Nekaj let pozneje se je udeležila tudi usposabljanja za učitelje v Rogaški Slatini, pravi, da je tako obogatila svoje pedagoško znanje in didaktične spretnosti, ob tej priložnosti je obiskala nacionalno knjižnico, univerzo, slovenski arhiv, muzeje in gledališča. Stalno ohranja stike s sorodniki po očetovi in mamini strani.

Načrti za prihodnost

Rosa pravi, da bo počasi prišel čas, ko se bo upokojila. Pri tem je poudarila, da Argentinci delajo dalj kot Slovenci, še posebej je to značilno za posamezne poklicne skupine, kot so odvetniki in direktorji. Tudi v prihodnje bo svoj čas namenjala v kulturnim dejavnostim v društvu, več časa pa bo imela za potovanja.

